

ressò mont-roigenc

LA MONTSERRAT SEDÓ I SEDÓ ENS DEIXA ALS 98 ANYS

Miquel Anguera, “Beatet”

28-09-2023

La Montserrat Sedó i Sedó, que fou la primera dona a la història de Mont-roig, candidata en unes eleccions municipals (CiU, any 1979) ens va deixar el passat 3 de setembre després d'una llarga vida dedicada a la seva família i també al seu poble.

La Montserrat havia nascut a Barcelona el 29 de juny de 1925. Els seus pares, Magí i Teresa, eren ambdós de Mont-roig. Fou batejada a l'Església dels Josepets de Gràcia i va fer els primers estudis a l'Escola del Mar, a la Barceloneta, on el seu pare exercia de professor. La família tenia el seu domicili al barri de Gràcia, al carrer Trilla n. 2.

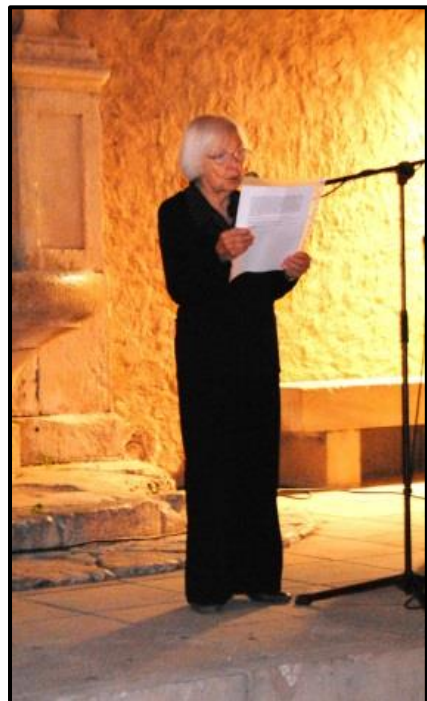
També direm que fou alumna de l'Escola Ignasi Iglesias, al barri de Sant Andreu.

Va passar els anys de la Guerra Civil a Mont-roig, a casa del avis Miquel i Salvadora, al carrer del Bisbe Macià 21, mentre els pares seguien vivint a Barcelona. Després de la guerra torna a Barcelona, però fa llargues estades a Mont-roig on hi té una colla d'amistats de la seva edat.

El 30 de maig de 1953 es casa amb Joan Rom Massó. El matrimoni té el domicili al carrer del Bisbe Macià, a la casa on havien viscut els avis de la Montserrat. Tingueren tres fills: el Joan (1954), la Mireia (1960) i el Jordi (1963).

L'any 1978 mor el seu marit Joan. Molts recordem encara la botiga de llanes i fils que la Montserrat obrí a la plaça de Joan Miro, al costat de cal *Bieto*. Sempre donant consells sobre l'art de les agulles, per fer un jersei de punt de mitja, o punta de ganxet. Eren una colla les dones que anaven a la seva botiga a aprendre i a fer els seus propis jerséis, bufandes, etc. sota la seva direcció.

També fou la pregonera de la Festa Major del 2014, convidada per l'alcalde Ferran Pellicer (pregó que fou publicat, a **Ressò mont-roigenc**, número 132). L'any

2011 fou convidada a presentar en el llibre “Per llepar-se els dits”, de l’AVMR, la seva recepta “salmó a la taronja”, per celebrar els 30 anys de Ressò.

També fou del consell de redacció de **Ressò** de l’any 2000 al 2003 (de **Ressò** 76 al 86).

Es distingí molt per la seva bondat i senzillesa, fou molt activa i culta. Per damunt de tot, però, molt bona persona. Fou molt estimada pel poble i especialment pels seus veïns. En dono fe. Montserrat, descansa en pau!!